

התשפ"ב

ב"ה

ישיבת צביה כרמי קטיף – יסודות הבניין

1. **התורה במרכז** – "כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה". החיים כולם, חיינו, יונקים את חיותם מבית המדרש, מבית היוצר של התורה. התורה היא לא רק העולם הבא שלנו, בבחינת היום לעשותם ומחר לקבל שכרם, התורה היא בעיקר העולם הזה שלנו. "תורה אקרי דרך", היא הדרך לדעת את עצמנו, היא הדרך לספר את תהילת יוצרנו, היא הדרך להשיב את עם ישראל לאביהם שבשמים באהבה, היא הדרך להביא לגאולה השלימה על כל עולמנו.

אנו חפצים שכל נער שיתחנך בישיבתנו יזכה שהתורה תהא מרכז חיו. שהתורה תהיה בתוכו כ"לב" המזרים חיים לכל אישיותו. כ"לב" המחובר לכל האיברים, כך תהא תורתו מחוברת לכלל ישראל ולא רק ישראל, בדורנו המופלא, דור התחיה.

אנו חפצים לבנות תלמידי חכמים צעירים שאהבת התורה תבער כ"אש תמיד" בקרבם, אהבה כזו שתוליד אחריות והתמסרות אליה. תלמידי חכמים שידעו ללמוד 'דף גמרא' באופן עצמאי, בשמחה, בלי להירתע. תלמידי חכמים שבעזרת ה' ילכו מחיל אל חיל ויעמיקו וירחיבו תורתם בשלב שאחרי הישיבה התיכונית. מהם יהיו תלמידי חכמים שייקחו חלק בהרבצת התורה בעם ישראל ומהם יהיו תלמידי חכמים בעולם המעשה. המשמעות היישומית של האמירה הנ"ל תבוא לידי ביטוי בהיקף שעות הלימוד, בעיקר בתורה שבע"פ, הלא הוא 'תלמודנו', כי הוא חיי עולם שנטע בתוכנו. ומתוך כך נעסוק במקצועות התורה הנוספים: הלכה, תנ"ך, אמונה ומוסר. כמו כן, כחלק מהרצון לדעת את התורה ולקנותה יינתן בישיבתנו דגש על נושא ה"חזרות" בלימוד. "אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה נחת רוח ליוצרו", גדל ולו גדול, גדל וגדל ועוד גדל. כיצד בעמל, כי רק עמל מגדל, אין קיצורי דרך, לאור אמת זאת נחנך את תלמידינו.

2. **מידות ויראת שמים** – המידות הן ה"כלי" להופעת האור הא-לקי המושפע עלינו בלימוד התורה, בבחינת דרך ארץ קדמה לתורה. האבות, מייסדי אומתנו, הם אשר חקקו בקרבנו את תכונות ה"איש הישראלי". אנו הבנים, כתלמידיהם, הולכים בעקבותיהם. כשם שאבותינו הכינו במידותיהם את התשתית להופעת עם ישראל וקבלת התורה, כך אנו חפצים לבנות את אישיותנו לאור מידותיהם ומתוך כך לזכות ל"תן חלקנו בתורתך".

בע"ה יתקיים בישיבתנו לימוד שיטתי של המידות בזו אחר זו, מתוך ספרי המוסר של חכמינו הראשונים והאחרונים. בחמישית – הלכות דעות, בשישית – פרקי אבות. בשביעית – מסילת ישרים. בשמינית – מוסר אביך. אנו מאמינים שבניין המידות הוא הדרך לחולל בריאות נפשית רוחנית אמיתית בנער. ומהמידות ליראת שמים. "...יראת ה' היא אוצרו" (ישעיה לג), היא הכח האוצר את החכמה והדעת (מלבי"ם), וממילא היא המפתח החיצוני להיכנס פנימה (שבת לא). עד כדי כך שר' יוחנן אומר שם "אין לו להקב"ה בעולמו אלא יראת שמים בלבד", וכדברי בעל 'אורחות צדיקים' שהתורה אינה אלא שער ליכנס בה ליראת שמים. נושא יראת השמים ממש ממש בנפשנו.

כל מאווינו ומחשבותינו עסוקים בהנחלת יראת השמים לתלמידינו. קיום המצוות בשמחה, בדעת, מתוך אמונה וגאווה. ממילא בע"ה לימוד ההלכה בישיבתנו יקבל מקום מרכזי. אנו חפצים לקבוע סדר הלכה יומי בישיבתנו, סדר שבנוי על הספק יומי, כשבסוף השבוע יתבצע מבדק שמטרתו קניין ההלכות. לענ"ד העיסוק הקבוע והשיטתי בהלכות יגביר את הרצון להיות יראי שמים, המקפידים על קלה כבחמורה.

3. רב ותלמיד – "ושננתם לבניך" (דברים ו, ז) אלו תלמידיך... וכשם שהתלמידים קרואים בנים כך הרב קרוי אב" (ספרי ואתחנן). היסוד למסירת התורה הוא החיבור בין רב לתלמיד, כמשה המוסר ליהושע, הנער של מש מהאוהל. הכל סובב סביב החוליה הזו של רב ותלמיד. ומהו התנאי להתאחדות זו? הידיעה שתלמידך כמוהו כבןך. האהבה הכנה, ההתמסרות, העין הטובה החודרת פנימה, המבט מלא האמונה, הם הדבק בין הרב לתלמיד, הם המחוללים את הרצון לקבל עוד ועוד בלי סוף מהרב. "יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך...", מהחביבות המבקשת ומתפללת לראותו מתעלה בקודש ועד החביבות הכוללת דאגה לצרכיו הגשמיים הכי קטנים.

בע"ה בישיבתנו נשקיע רבות בפיתוח הקשר האמיץ בין הרמ"ם ושאר אנשי החינוך לבין התלמידים, משיחות אישיות עמוקות ורציניות דרך ערבים בבתי הרמ"ם וכלה בחוויות משותפות כטיולים ועוד. דווקא בגיל הזה בו הנער ננער מדפוס החשיבה וההתנהגות המקובלים ומתחיל לגלות את העולמות שסובבים אותו, דווקא כעת הוא זקוק עוד יותר ל"עשה לך רב" שיעזור לו לגלות את עצמו באמת.

בישיבתנו נחתור ליצור אמון ואהבה בלתי מותנים בין הרבנים לתלמידים, שכן האמון הזה הוא הדבר שיפתח את ליבנו ולב תלמידנו זה לזה. במיוחד בדורנו, דור בו לצערנו, כחלק מהבלבול ומאידיך החיפוש, הולכת ונסדקת "אמונת חכמים" אנו מבינים את הנחיצות הקריטית של חיבור חזק ואיתן בין הרב לתלמידו.

4. דיבוק חברים – "ופניהם איש אל אחיו" (שמות כה) "כמו שני חברים שנושאים ונותנים בדברי תורה" (בעל הטורים). ומוסיף על דבריו הרב מאיר סגל (אמרי דעת, פר' תרומה) "וע"י ששני תלמידי חכמים נושאים ונותנים בדברי תורה בדרך ענוה שכל אחד מחזיק את עצמו כתלמיד להתלמד מדברי חבירו, יוצא הדין אמת לאמיתו, ועד כמה חביבים חכמים כאלו לפני הקב"ה עד שנקבע להיות דוגמת תמונתם הכרובים עומדים על ארון הקודש בקדשי הקדשים".

מושג ה'חברתיות' במקורותינו מקבל משמעות הרבה יותר עמוקה מהאופן בו מקובל להתייחס אליו בקרב העמים השונים. ברור הדבר שהצד האנושי הבסיסי, הצלם א-לקים בו נברא האדם, הינו המסד של האדם מישראל, אך זה רק מצע עליו קמה ונבנית אישיות ישראלית שלימה היונקת את חייה מהכלל, כלל ישראל. החבורה קדישתא היא עם ישראל ה'קטן' דרכו לומד ובונה הנער את אהבתו, אחריותו והתמסרותו לכלל ישראל.

הישיבה במתכונת פנימיה מלאה היא הזדמנות גדולה ומשמעותית לבנות אישיות אכפתית, רגישה, שמחפשת לעשות טוב לזולת. דיבוק החברים אינו פריבלגיה, לדידנו לדיבוק חברים ערך עצמי כמאמר האדמו"ר מפאסצנה "מאוד הוו זהירים באהבת חברים. תלמיד עשיר לא יתגאה בעשרו ותלמיד בן עני לא יהא שפל בעיני עצמו בעניותו, כי כלכם בני ה' אתם, מלאכיו הטהורים אשר בארץ אתם. ובמדה שתתחברו יחד זה אל זה באהבה, ותצמדנה נפשותיכם יחד להיות אחת ממש, במדה זו גם ה' אליכם יתחבר..." (חובת התלמידים). בישיבתנו נעמול לבאר כי חברתיות של אמת היא זו המעוררת את האדם לטוב, לקדושה, להגביר חיילים לתורה, שאל"כ, חלילה, אינה חברות אמיתית אלא היפך ממנה, ושמה פירוד טמון בה. וכלשון הרמב"ם בביאורו למשנת "וקנה לך חבר" מהי חברות המעלה "שיהיה תאוות שניהם וכוונתם לדבר אחד והוא הטוב וירצה כל אחד להיעזר בחבירו בהגיע הטוב ההוא לשניהם יחד וזה האוהב אשר צוה לקנותו..."

5. **חיבור ההורים** – כיצד זה שבתקופה כל כך עדינה ורגישה של ילדנו המתנער לחיים מקיימים בו הוריו "שילוח הקן"? ואנו כשיבה במתכונת של פנימייה מלאה מסייעים להם בכך. זאת ועוד, החוט המשולש, שלושת השותפים בנער, כביכול אנו ממהרים לנתקו, לנתקם? וכי תם עידן ההורות, וכי אין רצון להורים לראות מידי ערב את בנם ישן בחדרו, משפיע טוב על כל בני הבית?! .
כמה סיבות מגוונות יש לרצון החזק בקרב בני הנעורים לנדוד מביתם ולחוות את נעוריהם מחוץ לביתם בידיהם של מבוגרים אחרים ובסביבתם של נערים נוספים כמותם. אומנם, לא נפרט כאן את הסיבות השונות לכך, אך נתייחס לגופו של עניין. משימתנו הראשונה היא לברר עם תלמידינו את מקומם המרכזי והגדול של ההורים בחייהם.

אנו מבקשים לעלות קומה במצוות "כבד את אביך ואת אמך". לחולל בקרב תלמידינו רצון להעצים את תפקידם בבית, מהכלים בכיור ועד שולחן שבת דרך חשיבות שיתוף ההורים בתהליכים שעוברים עליך בימי הנעורים בישיבה. להבנתנו ההורים הינם שותפים מלאים למאמץ גידולם של הבנים. למעשה, הם בידנו אך אנו קיבלנו מינוי מההורים להיות שלוחיהם האחראים להשקות ולהצמיח את ילדיהם מטל השמים בקודש ועד משמני הארץ בחול ובחומר. מעבר לאסיפות ההורים המקובלות במוסדות החינוך נשאף שבישיבתנו יתקיימו מס' מפגשים במהלך השנה בין ההורים לידיהם, בעיקר סביב לימוד תורה משותף המשיב לב אבות על בנים ועל בנים על אבותם.

6. **לימודי חול** – ישיבתנו "ישיבה תיכונית". לא בכדי למילה ישיבה מצורפת המילה 'תיכונית'. הנערים הבאים בשערי ישיבתנו בחרו להגיע למקום בו חלק בלתי נפרד מבניין אישיותם, בתחום ההשכלתי, מוסרי, מחייב אותם ללמוד לימודי חול בסיסיים. מלבד העובדה שלימודי חול אלו מפתחים את יכולותיהם הרי שבקצה הם מקנים להם את "תעודת הבגרות".

ישנם מוסדות חינוך המבקשים להעמיד את עניינה של "תעודת הבגרות" במרכז הווייתו של הנער. לדידנו, תעודת הבגרות היא "אמצעי", תעודת הבגרות הינה "כלי" חשוב, אך אינה יכולה להוות תחליף לליבת התפתחות אישיותו של הנער הישראלי, שכאמור נוצרת תוך כדי התעסקותו בתורה על מקצועותיה השונים. עם זאת, ניסיון החיים בישיבות התיכוניות מורה כי הזלזול והחפיפניקיות בלימודי החול אינם נעצרים בכניסה לבית המדרש ו'ההלך' חודר פנימה לקודש. לכן, בישיבתנו נדרוש מתלמידינו לגשת ברצינות ואחריות ללימודי החול, נברר עימם את חשיבות ההצלחה במשימה זו, אך באותה נשימה נמקם את לימודי הקודש במקומם העליון.

באופן טבעי בישיבתנו לא תהיה הלימה בין היקף שעות לימודי החול לאלה שתהינה בלימודי הקודש. ההשקעה בקודש, הרצון להתעלות ולהשיג הישגים בתחום זה מביאים אותנו להגדרה לפיה היקף לימודי החול יהיה בסיסי כפי שמתחייב ע"פ הוראות משרד החינוך. כך גם בנוגע למס' היחידות בתעודת הבגרות, אין בכוונתנו "להעמיס" על תלמידינו תחומי למידה מעבר לנדרש, מתוך רצון שהקודש יתפוס את מקומו הנכון והראוי. באנגלית ובמתמטיקה קיימת אפשרות ללמוד ברמה של 5 יח"ל בתנאי שהתלמידים ירצו ויתאימו לכך ביכולותיהם. [כיום בישיבתנו יש 2 מגמות: פיזיקה וארץ ישראל. במתמטיקה ישנן הקבוצות 3,4,5 יח"ל. באנגלית 4,5 יח"ל]. סיכומם של דברים, כוונתנו היא שכל מקצוע חול שילמד בישיבתנו יקבל את היחס הרציני והראוי, ממילא מאמצינו החינוכיים יושקעו, בין השאר, בעובדה שכל אחד מתלמידינו יזכה לתעודת בגרות טובה וראויה המשקפת את יכולותיו.

סיכום

זכות עצומה נפלה בחלקנו לחיות בדור המופלא הזה. דרכנו, דרך התורה הגואלת מיסודו של מרן הרב קוק ובנו הרצי"ה, פועלת ועושה חילים בכל שדרות עמנו בארצנו בעת הזאת. מבקשים אנו באמונה ואהבה, בעז וענוה, להיות חלק בלתי נפרד מסוללי דרך זו העולה בית אל. מבקשים אנו להצמיח נערים שיאמינו בדרך זו, שיהיו גאים בה, שיחפצו לבנות את אישיותם לאורה ובבא העת להעניק מאורם לכלל ישראל. בסייעתא דשמיא יצאנו לדרך לפני למעלה משלוש שנים, בני מחזורים א', ב' ג' ו - ד', עמלים בתורה בשמחה יום יום ובונים את אישיותם. החבורה שהתלכדה מכל רחבי הארץ חבורה נפלאה, שמאפיינה העיקרי הינו – הרצון להתקדם ולהתפתח בקודש. שבתות הישיבה, ראשי החודשים, המשמרים, לימודי הקודש והחול, סדרי ההלכה, ערבים בבית הר"מ, החגים בישיבה, חוגי הערב, פעילויות המדריכים, טיולים ועוד - יוצרים הווית חיים מיוחדת בה צומחים בנינו מתוך תורה שהיא דרך חיים, דרך ה'.